

Csopják Attila irodalmi tevékenysége

Nehéz eldönteni, hogy Csopják Attila hosszú életének melyik területén működött a legtevékenyebben és alkotta a leginkább maradandó értéket. A **polgári életben**, mint minisztériumi főosztályvezető kiválóan megállta a helyét, és mintegy 40 évig minden hétköznapiját ez a kötelezettség foglalta le. Megemlékezéseinkben életének ez a területe mégis alig kerül említésre, mert az evangéliumi misszióban, az emberek üdvre vezetésében a gyülekezetek és az egyház szervezésében végzett sokrétű munkájával, sokkal fontosabbat alkotott. Hitének és szellemi elkötelezettségéből való tevékenységének volt egy területe, amelyben **egyéni adottságait tette a „pénzváltók asztalára,”** vagyis az Isten oltárára és - látásom szerint – **ezen a területen alkotta a legmaradandóbb értéket. Ez a terület az ő irodalmi tevékenysége volt.**

Csopják Attila a megtérése előtt egy ideig a színház szerelmese volt, és ez készítette őt színművek írására. Ezeket az írásait azonban megtérésekor (1889) elégette. Több novellája, kisregénye is megjelent életének ebben az időszakában, amelyek megmaradtak. 1882-ben „Megalázva” című írása a „Világ tükre” című lapban, 1886-ban a „Búbos madárka” című elbeszélése Rózsa Kálmán kiadásában jelent meg. Ezeknek az írásoknak is erkölcsi és vallási jellegű mondanivalójuk volt. Érezhető bennük Csopják vallásos nevelése, és a lelke mélyén erőteljesen jelenlévő Isten-keresés. A megtérése előtti írásai azt is igazolják, hogy **irodalmi tevékenységre a génjeiben magával hozott adottság készítette**, ezt az Istentől kapott talentumát, a megtérése után, ő teljességgel Isten országának oltárára tette.

Csopják irodalmi tevékenységének **három fő iránya** volt: Szépirodalom, újságírás (amely hitbuzgalmi, illetve teológiai tartalmú írásokat jelentett), és az egyháztörténet.

A szépirodalom területéről három kisregényét emelem ki:

A „**Szeretet országa**” című kisregényét is a megtérése előtt írta, ezt azonban később átírta és bővítette. Allegorikus személyek története ez, amely a gyógyulást és boldogságot kereső ember számára megmutatja megoldást. Gelinos a dúsgazdag görög kereskedő hamis úton nagy gazdagságra tett szert. Amikor halálosan megbetegedett, közölte vele, hogy egyetlen mód van arra, hogy meggyógyuljon: költözzön a Szeretet országába, és ott meggyógyul. Elküldte hát „titkárait”, hogy keressék meg a Szeretet országát. Előbb többen állították, hogy megtalálták, de sorra kiderült, hogy be akarták őt csapni, egyik helyen sem valódi a szeretet uralma. Végül a saját fia tényleg megtalálta a Szeretet országát, de azt is meg kellett tudnia, hogy a fia pedig meghalt. Ebből Gelinos megértette, hogy **a Szeretet országa nem a Földön van, hanem a földi léten túl.** „- Csak ott gyógyulhatok ki rettenetes nyavalyámból” – állapítja meg Gelinos. Ezek után egy egyszerű öreg szolgája, Sándor, megtanította Gelinossal azt, hogy miként találhatja meg azt a keskeny utat, amelyre már itt e földi életben rá kell lépnie ahhoz, hogy tényleg megérkezzen a Szeretet országába.

Csopják Attila talán legolvasottabb kisregénye „**A gyűjtogató fia,**” amely szintén több kiadásban jelent meg. Ez a könyv izgalmasan olvasmányos meseszövevésszel adja elő Garati Pista történetét. Az özvegyen maradt apa: Garati Dániel, az egyetlen fiát ért igazságtalan támadást bosszulta meg, amikor felgyűjtotta az 5 gyermekes Kondor Mihály házáat. A családfő, Kondor Mihály halálát is okozó gyűjtogatót felakasztották. Az árván maradt fia **megtalálta elhunyt édesanyja Bibliáját, és az Ige hatására megtért.** Ennek gyümölcseként éveken át titkon támogatja az 5 árvát nevelő a Kondorné családját. Csömöri Bálint, a kegyetlen bíró, Boriska nevű leánya megismerte Pista hitét és a titkon nyújtott támogatásait, és amikor a gazdag és fölényeskedő vőlegénye Pistát kigúnyolta, megszakította vele a jegyességét. Az árván maradt Pista gyámságát vállaló öreg zsidó, Áron is megtért, amikor

megismerte Pista hitét. A végén egy kis hívő gyülekezet alakult a faluban, Pista meg Boriska pedig boldog házasságban szolgálják az Urat..

Csopják jelentős kisregénye még „**A test és a lélek fegyvere**” Egyháztörténelmi érdeklődését és ismereteit osztja meg olvasóival, ebben az írásában. Néro korába, az első nagy keresztyénüldözés idejébe vezet el bennünket ez a könyv. Bemutatja, hogy a legelőkelőbb római családokban is hódít a keresztyén hit. Néro keresztyéneket üldöző örülete megosztja Róma lakosságát. Ugyanakkor a „komédiás” Néro császár ellen kibontakozó összeesküvők kímélet nélküli gyilkosságokra is képesek, ők is a romlott életű elithez tartoznak. Az előkelő családból való Livia, rabszolgája hatására megtért, a hatalomra törő büszke vőlegénye, Matellus, Néro mellett keres érvényesülést, öccse viszont a keresztyén hitben találja meg élete értelmét, és így ő nyeri el a szépséges Livia kezét. **A test és a lélek harca folyik a züllésbe és erőszakba merült Róma és az üldözött, de győzelmesen terjedő keresztyénség között.**

Csopják Attila ismert elbeszélése volt még: „**Mi jön a fellegekből**” című írása.

Csopják kisregényei azt mutatják, hogy a szerző dúsan gazdag fantáziával rendelkezett. Meseszövése olvasmányos és izgalmas, bár néha túlbonyolítja az eseményeket. Gyakran találkozunk ugyanazzal a motívummal. (Pl. a véletlen meghallgatás) A lényeg és a fő mondanivaló minden írásban a keresztyén hit és erkölcs, a Jézus Krisztusban elnyerhető szent, szeretetben gazdag élet szellemi fölényének és egyedül helyes útjának bemutatása. A társadalom bajainak gyógyulására, a szegénységből, a nyomorból való kiemelkedésnek módja az Istenben való hit, Jézus Krisztus váltságának az elfogadása. Írásaiban azt mutatja be, hogy minden társadalmi, gazdasági, erkölcsi probléma megoldására **egy gyógyír van: megtérés, újjászületés, Jézus Krisztus váltságának az elfogadása.**

Csopják Attila szépirodalmi művei közé kell vennünk a **verseit**, amelyek mindig igei üzenetet közvetítenek. Legnagyobb számban **énekszövegeket** írt, mert a missziós szükség erre serkentette. Énekszövegei leginkább német nyelvből való fordítások voltak. Nagy jelentőségük volt ezeknek, mert az induló és gyorsan terjedő baptista gyülekezeteket látták el az istentiszteleteken, és a hívő otthonokban is naponként örvendezést kifejező énekekkel. Az egyik legkedvesebb énekszövege így hangzott: (1) „*Ha néha-néha bús vagyok, és szívemben ellankadok, bár itt e földi gondokon letörni nincs okom. Én bízva Jézushoz megyek, hogy felvidítsa szívemet, a rossz kedély és bú helyett, örömmel töltsse meg.*” (2) - *A Megváltómra gondolok, ki minket arra oktatott, hogy ne aggódjunk, mert Atyánk gondot visel reánk! És így eszembe jut nekem egy kedves, lelki énekem, és éneklek azt csendesen, de mindig édesen.* (3) - *Majd egyre hangosabb lesz ez, míg szívem tőzzel telve lesz, és lényemen fény árad át, elűzve a homályt. Ím látom Jézust, üdvömet, a Mennyben drága részemet! – És bú helyett a lelkemet örömmel tölti meg.”*

Csopják Attila nemcsak **számtalan éneket fordított magyarra**, hanem az énekeskönyvek kiadásában is aktívan részt vett. Először kartonokon, majd „**Kis Zsoltár**”, később „**Sion énekei**” címen jelentek meg az énekes könyvek. 1900-ban jelent meg a Glaubenstimme, lefordítása alapján, „**A hit hangjai**” első kiadása 702 énekkel. Ebben is sok ének Csopják fordítása. 1904-ben énekkarok részére négyszólamú kottás kiadásban, Orosz Istvánnal, a vejével közösen készítették elő és adták ki az „**Evangeliumi Karénekek**” első kiadását. Fordításaival közreműködött a gyermekek számára 1909-ben kiadott „**Kis Énekes**” című könyv kiadásában is.

Csopják Attila énekszövegei, illetve fordításai **mindig evangéliumi üzenetet hordoznak**. Nagyon szerette a zenét, az éneklést, de mindig alárendelte az Evangélium lelki, szellemi mondanivalójának. A zenét, az éneket a lélekmentés eszközének tekintette, megzenésített Evangéliumnak. Akadtak akkoriban, akik kifogásolták egyes hangszerek alkalmazását az istentiszteleten. Ő azt képviselte, hogy ne engedjük át a zenét az ördögnek, inkább hódítsuk vissza, és **állítsunk vissza mindenféle hangszerrel Isten szolgálatába.**

Csopják Attila verseit és énekszövegeinek egy részét „**Fel a magasba!**” címmel, 300 oldalas könyvben adták ki 1922-ben.

Csopják Attila irodalmi tevékenységének másik nagy területe a **z ú j s á g í r á s** volt. A legszélesebb körű, mennyiségben a **legnagyobb, és a leghatékonyabb területe** volt ez Csopják életének. A baptisták hivatalos lapjának, a **Békehírnöknek**, alapításától (1895 március 15-től) 39 évig, vagyis 1934-ig (a haláláig) volt a szerkesztője. 1906-ig Udvarnoki Andrással együtt, ettől kezdve egyedül volt a főszerkesztő. A lap egyházi jellege is azt követelte, de Csopják lelki, szellemi és hitbéli gondolkozásából is következett, hogy **írásai tartalmilag hitbuzgalmi, teológiai és közösségi jellegűek voltak**. Böven adott helyet a közösségi élet híreinek. Gyakran maga írta a lap vezércikkét. 1922-ben „**Élim pálmái alatt**” címmel kiadott 126 vezércikket, amelyeket az addig megjelent Békehírnökökből válogatott. Tanulságos és hitet erősítő írások ezek. Szereti a képek (illusztráció, hasonlat, allegória) használatát. Egyet kiemelek: „Az öregség”-ről írja, hogy az ember földi élete olyan, mint egy állványzat, amelyről egy hatalmas díszes palota épül. A palota az élő hit és reménység által épülő örök életünk: a dicsőséges jövőnk. Az állványzat előbb-utóbb lebontásra kerül. Mi lesz a jövője annak, akinél nem épült meg a palota? „Boldog az, aki ifjan befogadja szívébe Jézus Krisztust, aki nap-nap mellett építi a belső emberünket,” amelynek élete örök, és a testi halál után érkezik meg a dicsőséges és végleges otthonába - vonja le a tanulságot az író.

Az újságírással rokon, mégis önálló műfajnak is tekinthető a „**Múlt, jelen, jövő**” címen évenként megjelenő **naptár** szerkesztése és kiadása. 1892-ben jelent meg az első, és Csopják Attila ennek szerkesztését is haláláig irányította. Tartós hagyományt teremtett, mert ez a naptár a mai napig – hasonló címen – évenként megjelenik. Külső formájában hasonlított a korábban megjelenő kalendáriumokhoz, belső tartalmában azonban evangéliumi tanítások, és a közösséget érintő hírek kötötték le az olvasók figyelmét.

Csopják Attila újságírói tevékenységének tekintem azokat a **néhány oldalas röpiratokat** (traktátusokat), amelyek az akkori társadalom aktuális problémáival foglalkoznak. Érintik a politikát, erkölcsöt, szegénységet, vallást, a társadalom sebeit, minden területen világosan feltárva a bajokat, az okokat, és különösen a gyógyulás útját. **Bátor hangú írások** ezek és azt mutatják, hogy Csopják komoly érdeklődéssel vizsgálta és felfedte az akkori Magyarország társadalmi, politikai, erkölcsi nyomorúságait. Tette ezt, mint hazáját szerető állampolgár, és mint Isten embere, aki **prófétai világosságban és üzenetekben mutatta meg a gyógyulás lehetőségét**. 1919-ben, a proletárdiktatura bukása után, amikor az ország teljes széthullásban és bizonytalanságban vergődött, jelent meg: „**Milyen a keresztény erkölcs?**” című írása. Fontosnak tartja, hogy a keresztény erkölcs érvényesüljön a politikában, de nem úgy, hogy az állam és az egyház hatalma párosul. Történelmi példákkal bizonyítja, hogy ahol az államhatalom az egyház hitbéli dolgait beviszi a politikába és az intézményeibe, ott „az mindig csak gyászt, lelki vakságot, testi-lelki nyomorúságot, erkölcstelenedést létesített” A keresztény ember erkölcsé szeretetben, jóakarásban, önzetlen testvériségben valósul meg. A keresztény ember a közigazgatásban igazságos, az iparban, kereskedelemben becsületes, a gyáros tisztességes fizetést ad, a nagybirtokos rendes lakást és megélhetést biztosít a dolgozójának. Az kívánatos, hogy az egyházak maximum 500 tagú lelkileg jól gondozott gyülekezetekben azt munkálják, hogy az ország a keresztény erkölcs erős fundamentumán épüljön újjá.

1920-ban „**Szabad államban, szabad önálló egyházak**” címmel hasonló gondolatokat fejt ki részletesen, példaként állítva az USA-ban működő egyházakat. 1921-ben „**Huszár akció**” címmel lelkesen támogatja Huszár Károly volt miniszterelnök segélyezési akcióját a súlyos nyomorúságba jutott tömegek megsegítését. Kiszámítja, hogy az itálra költött pénzből milyen támogatást nyújthatnának. Javasolja, hogy szervezzenek foglalkoztatást a munkanélküli szegények számára. Ilyenek: a gyógyfűszedés, a szalmából, gyékényből, fűzfából készítenő

eszközök, a selyemhernyó-tenyésztés, tollfosztás, stb. 1924-ben **”Eltáncolt milliárdok”** című írásában kifejti, hogy a két hónapos farsang ideje alatt 145 mulatságon elköltött pénzből 1000 új lakást lehetett volna építeni, mely egyúttal kereseti lehetőséget is nyújtott volna az építő munkásoknak, vagy 80.000 szegény gyermeket vihettek volna el üdülni, jó ellátással.

Példaként emeltem ki a bemutatott röplapokat. Számos hasonló jellegű, a társadalom aktuális problémáira megoldást kínáló írása jelent meg az évtizedek során. Az újságíró műfajának tekintem a **teológiai kérdésekben megjelent írásait** is. Bibliái világosságban mutatja be a russzelistákat, a zsidóságot, ír értekezést az ember lelkének működéséről. 1919-ben különösen aktuális és bátor írása jelent meg **„A magyar zsidóság”** címmel. (Ismeretes, hogy a proletárdiktatura vezetőinek döntő többsége zsidó volt.) Meglepő határozottsággal és a prófécia világos magyarázata alapján fejt ki, hogy **a zsidóság Isten választott népe**. Akkor is, amikor Isten ítélete alatt szétszórtságban élnek a világ országaiban. A prófécia alapján ezt írja: „Eljön az idő, és már közel van, amikor Izrael ismét együvé hozatik, hazája lesz, és megtérnek, a jeruzsálemi templom is felépül, **mert meg van írva!**” Bátran ír a zsidó nép bűneiről is: (1) Elszakadtak Istentől és csak formálisan tartják ünnepeiket. (2) Jelentős részüket a pénzsóvárság tartja rabságban. (3) A zsinagógáikban nincs a törvény alapján működő erkölcsi fegyelem. **Mit kell tenni?** – teszi fel a kérdést és válaszol: (1) Szeretni kell őket. (2) Önmagunkat vizsgálva mutassunk jó példát a szent életben. (3) Kényszerítsük a törvényhozást a következőkre: (1) Szüntessék meg a kocsmákat és a tivornya-helyeket (2) A bankokat vonják ellenőrzés alá. (3) Az állam és a városok végeztessék a közmunkákat, és ne adják azokat vállalkozóknak. (4) A sajtót tartsák fegyelem alatt a hazugságok és erkölcstelenségek elleni védekezésékként. (5) Mindezeket szeretettel, istenfélelemmel és bölcsességgel tegyék. – Megható számomra Csopják Attila korát meghaladó tiszta prófétai látása és Krisztusi gondolkodása. Az akkori keresztyén teológia nagy többségével ellentétben hisz a zsidókra vonatkozó prófécia beteljesülésében. Távoll áll tőle a zsidók erőszakos hittérítése (amint azt az egyházak másfél ezer évig gyakorolták) Szeretet és példaadás a helyes viszonyulás a zsidósághoz, a törvény rendszabályait pedig, javaslatában, egyformán kell alkalmazni zsidókra és nem zsidókra.

Jelentősnek kell tekintenünk a tudományos alapossággal írt könyvét **„Mi a lélek”** címmel, 1914-ben jelent meg. Ebben a könyvben kifejti, hogy a „pozitív tudomány sohasem ellenkezik a Bibliával” A testet a Teremtő által alkotott „művészi gépezetnek” tekinti, a melyet Isten belénk lehelt szelleme irányít. Isten: Szellem, az angyalok, az ördögök szellemi lények test nélkül. **Az ember szellemmel rendelkező, testben élő személy**, aki döntés elé van állítva, melyiknek enged: a gonosznak, vagy Istennek. Az ember nincs magára hagyva: Jézus Krisztus elfogadása által Isten újjászüli, és azt munkálja, hogy a Teremtőjére hasonlítson. A lelket (szellemet) láthatatlan felhőnek tekinti, amely agyunk kérgére (idegsejtjeinkre) borul. Megjegyzi, hogy az állatok nem rendelkeznek ilyen szellemmel.

Csopják Attila irodalmi tevékenységének harmadik területe **az egyháztörténelem** volt. Csopják komoly érdeklődést tanúsított általában a történelem, azon belül különösen az egyházak történelme iránt. Ilyen irányú kutatásra és írásra mégis inkább a felmerülő szükség megoldása készítette: egyháztörténete középiskolai tankönyvként készült. Természetesen minden érdeklődő számára is megfelelő történelmi ismeretet nyújtott.

Úttörő munkát kellett végeznie. A magyarul megjelent korábbi egyháztörténelmi írások a népegyházak szemléletét tükrözték. Ezekben a történelmi művekben a tiszta Evangéliumhoz és a megtért újjászületett emberek gyülekezeti közösségéhez ragaszkodó hívőket (pl. donatistákat, paulicianusokat, bogumilokat, kataroszokat, waldenseket, baptistákat, stb.) úgy mutatták be mint eretnek közösségeket, a korabeli evangéliumi hívő közösségekről pedig esetleg, mint szektákról írtak. Teljesen új, evangéliumi világosságban kialakított szemlélet

alapján kellett kialakítani a múlt értékelését. Balogh Lajos hajdúböszörményi baptista lelképásztor kezdte el ezt a munkát. Sajnos azonban ő a súlyos betegsége, majd halála miatt azonban csak néhány fejezetig jutott. Csopják, könyvének előszavában Dr. Gramp I.M. amerikai baptista íróra hivatkozik, akinek művéből „az úgynevezett eretnekek történetéből sikerült több fontos részletet felszínre hozni.” „Az egyháztörténetek íróinak egyik gyarlósága az – írja Csopják – hogy amidőn a nagy egyházak dolgait igen részletesen írják le, a kisebb felekezetekről csak röviden emlékeznek meg, holott a bibliai kovászt éppen ezekben találjuk meg.” Csopják Attila Egyháztörténete 1922-ben jelent meg 207 oldalas könyvben. Az egyetemes egyház történetét az I. Világháborúig ismerteti, a magyarországi baptisták történetét azonban egészen 1920-ig megírja. Történelmi hitelességre törekedve reálisan ismerteti a magyar baptista misszió elindulását, gyors növekedését, majd a kialakult szakadás történetét is. Örömmel számol be arról is, hogy „a volt két szövetség megszűnt, és 1920. szeptember hó első napjaiban Magyarország összes baptistái egy szövetségben egyesültek.” – Évtizedekig fontos szerepet töltött be ez a könyv, mint egyetlen magyar nyelven megjelent, és evangéliumi szemléletet képviselő egyháztörténet.

Csopják Attila másik 133 oldalon megjelent egyháztörténelmi jellegű könyvének címe: „**Képek a Magyarországi Baptista Misszió Történetéből.**” Ez az írás először angol nyelven jelent meg, amerikai baptisták kérésére 1922-ben. Utána magyar nyelven részletekben a Békehírnök adta közre. Végül, 1928-ban, könyv formájában is megjelent magyarul. Csopják így jellemzi ezt az írását: „Nem teljes történelmi alkotás, hanem csupán egyes írott képeknek a foglalata” „Az a célja, hogy a későbbi időben, mikor az Úrtól valaki indítást nyer a magyar baptisták teljes történetének elkészítésére, adatokkal és kutatásának útmutatásul szolgáljanak ezek a képek.”

„Az **Első Nyomok**” bemutatásával kezdődik a könyv, vagyis Rothmayer Jánosnak és társainak bemutatásával, akik 1846-ban - Hamburgból visszatérve - kezdték a baptista missziót Magyarországon. Mintegy **33 missziómunkás rövid életrajzát**, missziós tevékenységét mutatja be, a legtöbbnek a fényképét is közölve. Történeteket ír le **gyülekezetek keletkezéséről**, a felmerült nehézségek bátor áldozatkész és hősiességű leküzdéséről. (Pl. a kispesti bérelt terem berendezésének szállítása Budapestről egy négykerekű talyigán télvíz idején. Egy kerék eltörik, de időben megérkeznek. Gyümölcs: 12 megtérő.) Ír **hitpróbákról, imameghallgatásokról**, majd bemutatja baptista közösség működő **intézményeit**: a vasárnapi iskolát, az Árvaházat, a Menházakat és a Misszióiskolát. Volt, aki kifogásolta, hogy Csopják ebben a könyvben csak evangéliumi győzelmekről, diadalmas sikerekről ír, nem említi a hívők hibáit, pl. a közösség meghasonlását és szakadását. Csopják Attila tudatosan tette ezt, célja az volt, hogy képekben, eseményekben, személyekben követésre méltó példákat mutasson be

Összegezve: Csopják Attila irodalmi tevékenységéről elmondhatjuk, hogy sokrétű és rendkívül gazdag volt. A korabeli társadalomnak és szeretett hívő népének a szellemi szükségét felismerve írta minden írását. Csodálattal kérdezzük: hogyan tudta mindezt elvégezni? Főállású tisztviselőként dolgozott, aktívan szolgált, mint egyházszerző és egyházvezető, rendszeresen hirdette az Igét, mint gyülekezeti vén, majd mint lelképásztor. Mindezek mellett írt és írt: regényeket, verseket, énekszövegeket, aktuális témájú röplapokat, értekezéseket, és szerkesztette főszerkesztőként 39 éven át egy közösség hivatalos lapját. Hálaadással kell elmondanunk, hogy Isten embere, Isten prófétája és apostola volt, aki naponként kért és kapott mennyei erőt küldetésének a betöltésére.

Forrásmunkák:

Lados István: Csopják Attila élete és munkássága (Szakdolgozat)

Csopják Attilának az előadásban felsorolt írásai

Csopják Attila, az író

Három műfajban alkotott: szépirodalom – újságírás – történelem.

I. Szépirodalomban kisregényeket, elbeszéléseket, verseket, énekszövegeket írt.

Legolvasottabb kisregényei:

Szeretet országa. Egy dúsgazdag ember betegsége és gyógyulása **Mondanivalója:** Aki keresi, megtalálja a Szeretet országát. Teljességgel csak a földi léten túl valósul meg, de hozzá vezető utat a Földön kell megtalálnunk. Ha befogadod, már most boldoggá tesz.

A gyújtogató fia. Egy izgalmas falusi történet. **Mondanivalója:** A legelesettebb, tragikus sorsú ember is örömteljes, boldog és gazdag életre talál hit, Biblia, önzetlen, másokat segítő szeretet által. – És másokat is boldoggá tesz.

A test és a lélek fegyvere. Történet a keresztényüldözött Néró korából. **Mondanivalója:** A test uralma hatalomvágyat, erőszakosságot, hazugságot, gyilkosságot, pusztulást terem. A szellem uralma hit által a szeretet, az alázat, a szenvedést is vállaló hűség világát teremti meg az örök élet reménységében, és győz az erőszak fölött.

Számtalan **verset és énekszöveget** írt. Ezek 300 oldalas könyvben jelentek meg „**Fel a magasba!**” címmel 1922-ben.

Énekes könyveket adott ki (egyedül, vagy társakkal), a következő címeikkel:

Kis zsoltár (1893)

Sion énekei (1896)

A Hit hangjai (1900)

Evangéliumi Karénekek (1904)

Kis Énekes (1909)

II. Újságíróként a legtermékenyebb

A **Békehírnök** című lap szerkesztője, illetve főszerkesztője 1895-1934 között, 39 évig. 126 vezércikke külön kötetben is megjelent „**Élim pálmái alatt**” címmel 1922-ben

A „**Múlt, jelen, jövő**” című kalendárium szerkesztője 1892-1934 között, 42 évig.

Számtalan **röpirat** írója és kiadója mindig aktuális társadalmi témákkal, és evangéliumi üzenettel. Néhány cím: **Milyen a keresztény erkölcs?**

Szabad államban, szabad, önálló egyházak.

Eltáncolt milliárdok.

A magyar zsidóság

Stb.

Egy könyve bibliai világosságban, de tudományosan mutatja be, hogy „**Mi a lélek?**”

III. Történelem

„**Egyháztörténet**” címmel, az egyetemes kereszténység történelmét írja meg, középiskolai tankönyvként, az evangéliumi egyházak szemlélete szerint. Úttörő munka!

„**Képek a magyarországi baptista misszió történetéből**” címen bemutatja az úttörő missziómunkásokat, a gyülekezetek születését, Isten – imákra válaszoló – csodáit.

Budapest, 2012. május

Id. Kovács Géza